

ПОСЛАННЯ ПРЕЗИДЕНТСТВА ТЕРИТОРІЇ

Прийдіть до Христа—2019

Старійшина Джеймс Б. Мартіно

Президент Східноєвропейської території

Старійшина Джеймс Б. Мартіно,
президент Східноєвропейської території

Ви помітили, що ми знову у 2019 р. продовжуємо тему “Прийдіть до Христа” для всієї Східноєвропейської території. Ми відчуваємо, що нема нічого важливішого, що ми можемо робити. Ось декілька запитань з книги Матвія. Перше запитання постає, коли Ісус навчав Своїх учнів на березі Кесарії Пилипової і запитав їх: “За кого народ уважає Мене, Сина Людського?” (Матвій 16:13). Ми проголошуємо разом з Петром: “Ти Христос, Син Бога Живого!” (Матвій 16:16) Отже, якщо ми знаємо це, то що ми маємо робити?

Ми молимося, щоб кожен член Церкви подивився на своє власне життя та побачив, що він може робити краще, аби зміцнювати свою віру у Небесного Батька і Його Сина Ісуса Христа та застосовувати Їхні вчення щоденно у своєму житті. Можливо, нам треба покращити нашу старанність у вивченні Писань? Можливо, нам потрібно бути більш послідовними у своїх особистих та сімейних молитвах? Можливо, ми можемо краще дотримуватися Суботнього дня. Щоб це не було для кожного з нас, ми високо цінуємо наші свідчення. Христос сказав Петру: “... не тіло і кров тобі оце виявили, але Мій Небесний Отець” (Матвій 16:17). Є певні речі, які ми мусимо виконувати, щоб Святий Дух був присутнім у нашому житті і щоб наше свідчення про Ісуса Христа яскраво палаало. Що ви можете

зробити краще? Будь ласка, подивіться ретельніше та розвиньте нові звички, які б наблизили вас до Бога.

Друге запитання—це запитання, яке поставив Христос фарисеям: “Що ви думаєте про Христа?” (Матвій 22:42). Ви пам’ятаєте, коли одного вечора до Спасителя прийшов Никодим? Він забажав дізнатися, що йому потрібно робити, аби отримати вічне життя. Христос йому відповів: “Коли хто не родиться з води й Духа, той не може ввійти в Царство Боже” (Іван 3:5). Що ми думаємо про це? Авжеж, як Христос сказав у віршах перед цим, людина має народитися згори (змінитися), але ми також повинні отримати певні обряди та укласти завіти. Ці завіти є обіцянням, що ми будемо залишатися гідними та прагнути слідувати навчання Спасителя. Чи є у вас діюча храмова рекомендація? Якщо ні, що ви можете зробити, щоб отримати її? Що ще вам або члену родини потрібно зробити,

аби продовжувати йти шляхом завітів? Чи ми думаємо про обіцання, які дав нам Христос? Чи ми приймаємо причастя щонеділі і прагнемо удосконалити наше життя через покавання? Господь має так багато обіцяних благословень, які чекають на нас.

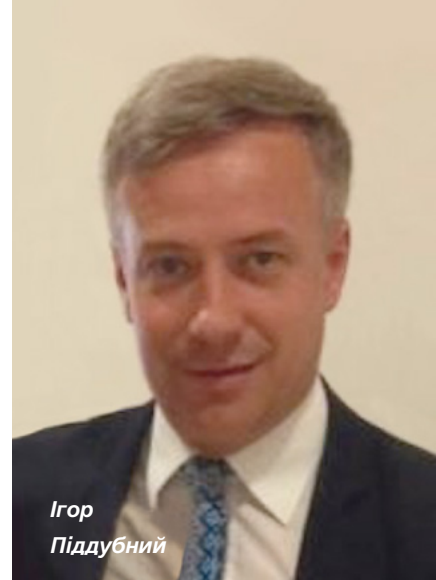
Третє питання поставив Понтій Пилат, коли запитав юдеїв: “А що ж маю зробити з Ісусом, що зветься Христос?” (Матвій 27:22). Усі юдеї сказали: “Нехай розп’ятий буде!” Це важко нам уявити. Але яка наша відповідь? Ми знаємо, що Ісус Христос—Син Бога, і ми були благословенні за те, що стали на шлях завітів, отже “що ж маємо зробити”? У кожного з нас є відповідальність допомогти комусь ще отримати такі самі благословення. Кого ви знаєте, хто, можливо, зараз не приходять до церкви? Що ви можете зробити, щоб допомогти їм повернутися? Заплануйте зателефонувати їм або відвідати їх та, виявивши любов, запросити прийти до Христа. Можливо, у вас є друг або член родини, хто не є членом Церкви. Яким чином ви можете відвідати їх з місіонерами та запросити прийти до Христа. Саме це ми маємо робити з нашим знанням і свідченням про Ісуса Христа.

Ви помітите, що це є основними частинами нашого плану території “Прийдіть до Христа”. Коли ви робитимете це, ви отримаєте світло, мир і щастя у вашому житті через Спокуту Ісуса Христа. ■

“Планування—Божествена риса”

Ігор Піддубний

Перший радник у президентстві Київського Українського колу

Ігор
Піддубний

У 1911 році група з п'яти чоловіків на чолі з норвежцем Руалом Амундсенем досягли географічного південного полюсу та безпечно повернулися в базовий табір. Вони на п'ять тижнів випередили групу на чолі з британцем Робертом Фальконом Скоттом. Пізніше Амундсен дізнався, що британська група загинула на шляху назад. Амундсену було 38 років. Його підготовка до цієї події почалася тоді, коли на 21-ому році свого життя той вирішив кинути медицину та зайнятися дослідженнями полярних широт. Він систематично готувався до своїх досліджень, бо знав, що успіху не досягти без підготовчої роботи. Для Амундсена було характерно приділяти підготовчій стадії своїх експедицій виняткову увагу. Ці слова дуже точно характеризують його: “Перемога очікує того, у кого все гаразд,—і це називають удачею. Поразка спіткає того, хто не спромігся прийняти вчасно необхідних заходів,—і це називають невдачею”. Подорожі в безлюдних місцях вимагають ретельного планування, бо неможливо, наприклад, посеред океану повернутися за необхідною річчю, яка виявилася вкрай необхідною. Це також можна порівняти з життям після смерті—ми зможемо в ньому користуватися лише тим, що приготували на землі.

Цього року Президентство Східноєвропейської території

надрукувало план нашої “подорожі” до більш близьких стосунків зі Спасителем. Наші керівники попросили нас спланувати своє повсякденне життя таким чином, щоб мати час на наступне—молитва, особисте та сімейне вивчення Писань, День Суботній, відвідування храму, місіонерська робота. Можливою спокуюсо є думати, що ці процеси є і так природними в нашому житті (“як я можу спланувати духовність, якщо я й так духовний?”, “моє життя і так ‘в нормі’”). Тим не менш, поразки саме в цих простих, але життєво-важливих аспектах можуть унеможливити наше повернення в Небесний дім—саме “через легкість шляху” (див. Алма 37:46). Цар Веніямин розумів значущість духовної структури життя людини, коли сказав: “Але ось що я можу сказати вам, якщо ви не будете стежити за собою, і вашими думками, і вашими словами, і вашими ділами, і не будете виконувати заповідей Бога, і не продовжуватимете вірувати в те, що ви чули про пришествя нашого Господа, аж до кінця вашого життя, тоді ви повинні загинути” (Мосія 4:30). Думки людини—це насіння її вчинків, які формують звички, які, в свою чергу, окреслюють життя.

З огляду на все вище згадане, ми маємо бути пильними, аби не припуститися фатальних помилок на етапі духовного планування, поки є можливість уникнути серйозних

наслідків непродуманих дій. В меншому масштабі—служачи в покликаннях та вирішуючи побутові питання ми маємо навчитися навичкам ефективного планування, від якого залежить якість нашого життя. Завдяки сучасним технологіям кожен може (і кожному слід) вести особистий календар, в якому мають бути заплановані всі важливі події та процеси—час на особистий духовний та фізичний розвиток, важливі сімейні події, зустрічі по роботі, покликанню та інше. Коли ми впорядковуємо своє життя на етапі духовного “сотворіння” (планування), ми маємо більше впевненості в житті, більше часу на процеси, які формують наш характер, наше життя стає більш збалансованим та передбачуваним. Врешті-решт той, хто планує, має перевагу над тим, хто не планує. Крім планування повсякденних подій, нам слід ретельно планувати кроки для досягнення особистих, церковних та робочих цілей. Звісно, що будь-який план не є досконалим, але він визначає напрямок і створює умови для подальшого навчання й зростання. Брати повну відповідальність за планування, прийняття рішень та відповідні наслідки—це та риса, яку ми маємо виховати в собі, щоб стати більш схожими на Небесного Батька. ■

МОЛОДІЖНА КОНФЕРЕНЦІЯ в Буковелі “Мир у Христі”

Олександр Маленький

Ново-Дарницький приход, Київський Український кіл

Цього року Буковель зустрів нас прохолодною погодою, але всі учасники були сповнені віри та надії, що погода покращиться, і небеса відкриються не тільки для гарної погоди, але й для духовних настанов і одкровень.

Унікальність цієї конференції полягає в тому, що кількість братів

майже дорівнювала кількості сестер. У конференції брали участь брати і сестри з чотирьох країн: України, Молдови, Білорусі та Латвії.

Благословенням для учасників стали виступи старійшини Голдена—радника президента Східноєвропейської території—та його дружини; президента Камфермана—президента

Київської Української місії—та його дружини; а також президента Рота—президента Київського Українського храму—та його дружини. Ми отримали настанови щодо ставлення цілей, важливості лишатися на своїх місцях у своїх країнах і зміцнювати Церкву, аби Сатана був зв'язаний праведністю святих по всьому світу, а не лише в одній країні, а також про важливе значення шлюбу.

Брати з Церковної системи освіти провели чудові семінари. Вони навчали про випробування, про роль одкровення у нашому житті для прийняття важливих рішень, про те,

як дивитися на цей світ очима Христа, а також, як розвивати характер, подібний до Христового.

Ірина

Михайло

Павло

Марина

Окрім духовних семінарів, брат Коваль Андрій провів чудовий квест, який називався “Таємниця втраченого племені”. Розв’язавши завдання квеста, брати і сестри дізналися, у чому полягала таємниця. Як виявилось, у відсутності Святих Писань (Мосія 1:3–5).

Крім цього, молодь взяла участь у заході, який називався “Мормонська стежка”. Учасники декілька годин були у ролі піонерів, які йшли в Долину Солоного озера. Їм довелося проходити випробування, подібні до тих, які траплялися на шляху піонерів. Багато братів і сестер прониклися почуттями і закінчували Стежку зі сльозами на очах. Це були сльози любові і вдячності до піонерів, які залишили нам чудову спадщину.

Увечері влаштували дискотеку, а назвою одного з вечорів була “Вечірка

у стилі папараці”. За умовами вечірки учасники могли стати фанатами відомих груп, грати роль відомих зірок.

Конференція завершилася вечором свідчень. Брати і сестри поділилися своїми враженнями і свідченнями. Деякі з них ми наводимо нижче.

Ірина Кекіна, Полтавська філія, Дніпровська місія: Спаситель показав нам досконалий приклад доброчесності. Він смиренно служив оточуючим, кажучи: “А Я серед вас, як службовець” (Лука 22:27).

Зараз моя мета—служити на місії повного дня. Як і в багатьох, у мене бувають моменти духовного спаду і збентеженості. Але завдяки конференції, тема якої “Мир у Христі”, зокрема лідерам і оточуючим мене в той час людям, я змогла відкрити для себе новий духовний обрій, який допоміг мені піднятися над бурями і зробити духовне сходження. Я змогла відчути силу і важливість служіння у дії, отримати багато відповідей і знайти мир у своєму серці! Про це й сказано в Ученні і Завітах 19:23—“Учись від Мене і слухай Мої слова; ходи в лагідності Мого Духа, і ти матимеш мир у Мені”.

Михайло Трохименко, Святошинський приход, Київський Український кіл: Я був на молодіжних

конференціях не один раз, і кожна з них була особлива. Але раніше я їздив із бажанням чогось навчитися й весело провести час. Цього разу єдиним моїм бажанням було знайти спокій та відпочити від життєвої біганини, яка стала просто нестерпною.

На диво, тема конференції була “Мир у Христі”—більш ніж актуальна для моєї ситуації! Це те, за чим я їхав, і те, що я там знайшов. Я вдячний організаторам за те, що вони створили умови, де всі могли знайомитися, навчатися, весело проводити час і отримувати відповіді на серйозні життєві запитання.

Я зрозумів ще раз, що Спаситель діє в нашому житті через наших друзів. Я вдячний їм за їхню доброту, бо, дивлячись на них, я краще розумів, ким є наш Спаситель.

Конференція стала для мене великою підтримкою в той момент, коли вона була мені потрібна.

Павло Устін, Мінський приход, Балтійська місія: Перед конференцією її організатори просили нас молитися про нагоду послужити комусь. Я послухався цієї поради і був у пошуку когось, кому я можу допомогти. Таких особливо яскравих можливостей у мене так і не було. Тоді я подумав, що, мабуть,

мені й самому не завадила б допомога. Я мав багато запитань, думок, почуттів, розмірковувань. В перший день лідери нашої групи запропонували нам поставити особисті цілі на цю конференцію. Тому до вечора я сформулював для себе наступне: “Знайти спокій у душі та розуміння, що робити далі”. Поступово, урок за уроком, захід за заходом, розмірковуючи про виступи провідників і слідуєчи настановам Святого Духа, до кінця третього дня я отримав це розуміння. І хоча була втома, і я був чимось засмучений, того вечора я відчував справжній спокій.

*“Вчителю, буря скінчилась.
Навколо спокійно все.
І сонця ласкаве проміння
яскраво виблискує”.*
(“Вчителю, буря люте”, Гімни,
№50)

Марина Виногорова, Кишинівський округ, Молдова: На цій конференції ми багато говорили про те, як знайти мир у Христі і душевну рівновагу. Тема цієї конференції дуже важлива в наш нестабільний час для усіх нас, і особисто для мене. Тут я почерпнула дуже багато знань і методів,

за допомогою яких ми, молоді люди, можемо змінити наше життя, змінити світ, змінитися самі. Мені дуже сподобались виступи президентів місій і храму, розповіді про їхній життєвий шлях і про те, як вони долали труднощі, зберігаючи душевний спокій і продовжуючи служити людям. Усі заходи були чудові, як духовні, так і розважальні. Квест “Мормонська стежка”—це, мабуть, найцікавіший і найбільш надихаючий квест, в якому я брала участь. Все проходило мовчки, і саме це зробило цей захід особливим для кожного з нас, тому що саме в тиші ми змогли відчути присутність Святого Духа і почути Його.

Завдяки цій конференції кожен з нас дізнався для себе щось нове, щось важливе. А також ми знайшли багато нових гарних друзів із різних країн і міст, що також зробило цю конференцію незабутньою. ■

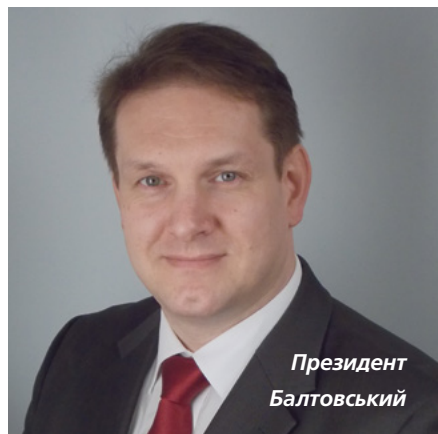
Мій особистий план

Президент Балтовський

Російський Московський кіл

Коли я став з молитвою обмірковувати “Мій план” від території, до мене прийшли думки не лише про мій особистий розвиток, але й про розвиток моєї сім’ї, мої стосунки з дружиною і дітьми. Натхнення просто лилося згори, і мені лише потрібно було його записувати. Виявилось, що мій особистий план спрямований не лише на розвиток мого внутрішнього світу, але й, головним чином, на розвиток моїх стосунків з моїми близькими та підтримку їхнього духовного розвитку. Виконанням одного з пунктів “Мого плану” була поїздка всією нашою родиною у Гельсінський храм з групою молоді. Благословення та вплив Святого Духа, які ми отримали, неможливо переоцінити! У сім’ї стало більше миру і любові.

Основні положення плану у всіх у нас загальні, як-от, наприклад, вивчення Книги Мормона та щоденна молитва. Я молюся Господу

Президент
Балтовський

кілька разів на день і завжди, коли можливо, із сім’єю й окремо перед сном з дружиною. Я впевнений, що сімейна молитва і молитва подружжя—необхідні частини “Особистого плану” будь-кого.

Якщо ви з молитвою будете обмірковувати план території, ви обов’язково отримаєте ваше особисте натхнення. Господь дасть вам особисту настанову для вашого розвитку й удосконалення, а також для вашої сім’ї. Для кожного це буде свій особливий, благодатний наказ від Господа, виконання, якого принесе вам успіх у житті й велику радість, “бо Бог не є Богом безладу, але миру” (1 Кор. 14:33).

Особливим пунктом “Мого особистого плану” є допомога іншим людям отримати обряди та благословення євангелії Ісуса Христа. Я давно для себе вирішив, що я хочу завжди залишатися свідком Ісуса Христа та природним чином розповідати про Церкву та євангелію. Останні два роки я ходжу стригтися до того ж самого майстра. Її звати Ксенія. Ксенія—чудова мама, яка виховує п’ятирічного сина сама. Коли я приходжу на стрижку, ми завжди говоримо про її сина і про те, як йде його розвиток. Їй буває важко налагодити з ним стосунки. Одного разу я розповів їй про те, як навчають і добре впливають на дітей у Початковому товаристві. Їй було дуже цікаво. Наступного разу,

коли стригся перед конференцією колу, я розповів їй про наші конференції, просто розповідав їй про принципи євангелії і наші переконання. Настав момент, і я розповів їй про Книгу Мормона, і вона погодилася її прочитати. Коли я піду стригтися наступного разу, я візьму Книгу Мормона для неї у подарунок.

Я знаю, що ділитися євангелією—це просто, це природне бажання для кожного віруючого, який має свідчення і слово Бога, що отримує, вивчаючи Священні Писання та щоденно молячись. “Не хлібом самим буде жити людина, але кожним словом, що походить із уст Божих” (Матвій 4:4).

Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф, служачи у той час у Першому Президентстві, висловив цю думку так: “Найефективніший спосіб проповідувати євангелію—це особистий приклад”.

Якщо ми чесні й постійно живемо за своїми моральними нормами, люди це обов’язково помітять. Коли ми випромінюємо радість і щастя, вони помічають це ще швидше.

Кожен хоче бути щасливим. Коли ми, члени Церкви, випромінюємо світло євангелії, люди можуть бачити, що ми щасливі, і відчувати, як любов Божа наповнює і переповнює наше життя. Вони хочуть знати причину. Вони хочуть зрозуміти наш секрет.

У мене є улюблене висловлювання, яке часто приписують святому Франциску Ассизькому: “Проповідуй євангелію у всі часи, і, якщо буде потрібно, використовуйте слова” (*Ліягона*, травень 2011, *Ліягона*, лютий 2013). ■

До Дня дружби відбулася дискусія “Чи можлива дружба між представниками різних релігійних традицій?”

Володимир Денщиків

Печерський приход, Київський Український кіл

30 липня до Міжнародного дня дружби Неформальна група міжрелігійного миру у співпраці з Українською Греко-Католицькою Церквою, ВАГО “Альраїд”, Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів (мормони) та за підтримки Управління культури, національностей та релігій КОДА провели панельну дискусію “Чи можлива дружба між представниками різних релігійних традицій? Підтвердження чи спростування на прикладах із Писань та практичному досвіді”. Захід відбувся у головній бібліотеці регіону — Київській обласній бібліотеці для дітей. Це вже вдруге саме у День дружби організатори підіймають тему міжрелігійного діалогу. Минувшого року цьому була присвячена фотовиставка “Дещо спільне”. Модераторкою дискусії виступила Любов Єремичева, журналістка та засновниця Неформальної групи міжрелігійного миру.

Учасники дискусії обговорили питання: любов і дружба між представниками різних релігій—що про це говорять Писання; чому, попри закладені принципи, цей діалог не завжди вдається; приклади співпраці та взаємодії: український та міжнародний контекст.

“Я дуже радий, що вже вкотре у стінах нашої бібліотеки, у стінах обласної державної адміністрації,

загалом, на території Київщини ми зустрічаємося, тиснемо одне одному руки, обіймаємося, вітаємося, як старі добрі друзі, які раді зустрічі”, — сказав у вступному слові Ігор Подолянець, начальник управління культури, національностей та релігій КОДА.

Марія Бардин, начальник відділу у справах релігій та національностей управління культури, національностей та релігій КОДА, провела презентацію “Міжрелігійний діалог: український контекст”. “Важливо зазначити, що Україна є поліконфесійною державою. У нас зареєстровано більше ніж 50 віросповідань різних напрямків, і це говорить про те, що дуже важливо мати діалог”, — підкреслила Марія.

У дискусії взяли участь Ігор Козловський, кандидат історичних наук, Президент Центру релігійознавчих досліджень і міжнародних духовних відносин; Ігор Шабан, голова комісії УГКЦ міжконфесійного і міжрелігійного діалогу; Тарік Сархан, завідувач відділом “Ознайомлення з ісламською культурою” ВАГО “Альраїд”; В’ячеслав Горшков, православний християнин, співпрацівник просвітницької організації “Відкрита Біблія”, релігійознавець.

Всі учасники цього заходу говорили про те, що, згідно з Писаннями,

не існує перешкод для вияву любові та дружби вірянами будь-яких конфесій. Точку зору Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів з цього питання висловив Володимир Денщиків: “Як і інші християнські конфесії, ми сповідуємо євангельський принцип любові і поваги до всіх оточуючих. Повагу до різних світоглядів, як релігійних, так і нерелігійних, закладено в Уложеннях віри мормонів: “Ми залишаємо за собою право вклонятися Всемогутньому Богові так, як нам каже власна совість, і визнаємо за всіма людьми те саме право: нехай вони вклоняться як, де і чому вони хочуть”. На практиці цей принцип толерантності знаходить своє відображення у співпраці з іншими релігійними організаціями в багатьох аспектах культурної, гуманітарної та наукової сфери, як у світі в цілому, так і в Україні. Та найважливіше—він навчає кожну окрему людину мати дружні стосунки з оточуючими, незалежно від їхнього світогляду”.

У відповідності до своєї доктрини Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів є постійним учасником заходів, спрямованих на побудову міжрелігійного діалогу в Україні, що забезпечує її відкритість та активну співпрацю з різноманітними релігійними організаціями у різних сферах. ■

“Мій план”

Президент Маркєлов

Російський Саратовський кіл

Президент Маркєлов

Наше земне життя—це захоплююча подорож на шляху назад, до дому Нашого Небесного Батька. З якими відчуттями і настроєм ми буде йти цим шляхом—майже завжди залежить від нашого вибору. Як сказано у Священних Писаннях: “Адам пав, щоб люди були; а люди є, щоб мати радість” (2 Нефій 2:25).

Завдяки Плану спасіння, нам дана можливість прийти у цей світ, отримавши фізичне тіло, і підготуватися до вічного життя з Небесним Батьком. Воля Бога і наше призначення на цьому шляху—мати радість. Але, іноді, йдучи за мирськими пріоритетами, ми відхиляємося з цього шляху. Послання евангелії полягає в тому, щоб нагадати нам про наш

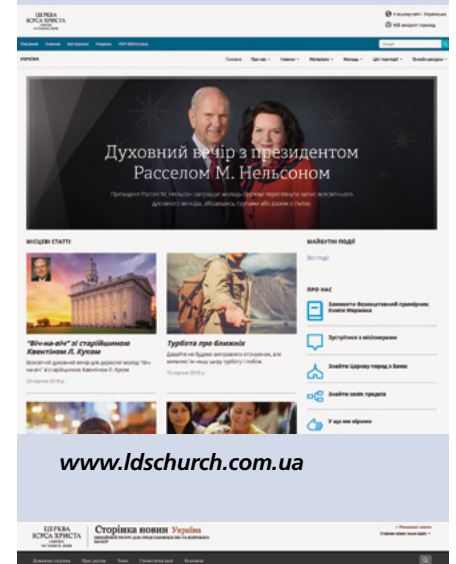
потенціал і дати інструменти, застосовуючи які вже в цьому світі, ми можемо отримати радість і щастя.

Коли я вперше отримав картку “Мій план” і дослідив її, то відчув велику радість. Звичайно, у мене вже були свої плани і цілі, пов’язані з духовним ростом. Мої позитивні відчуття були викликані не тим, що, нарешті, хтось сказав мені що треба робити. Причина була іншою. Я побачив у цій невеликій картці з цілями потужний інструмент для отримання радості у земному житті. Я знаю, що провідники території зверталися до Господа за мудрістю щодо того, що буде найкращим для членів Церкви. Майбутній пророк, на той час президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, Рассел М. Нельсон, зробив внесок у створення цього плану. Брати отримали одкровення, застосувавши ключі священства, щоби з’явився цей документ. І я знаю, що коли об’єднуються разом особисте одкровення, бажання діяти і запечатувальна сила ключів священства, тоді в нашому житті відбуваються чудеса.

Пророк Алма вчив, що “через мале і просте відбувається велике” (Алма 37:6). Це, насправді, прості речі: щоденно вивчати Священні Писання (особливо Книгу Мормона), шанувати Суботній день, бути гідним і мати діючу храмову рекомендацію та допомагати іншим набутти віру в Ісуса Христа. Але вплив, який набувають ці маленькі речі на наше життя, не можна ні з чим порівняти. Проблеми і труднощі вже не здаються таким, що їх неможна розв’язати. Здійснюючи ці прості дії, ми

запрошуємо у наше життя Святого Духа і силу викуплення Ісуса Христа. Додавши свої цілі до цього плану, я став зв’язатися з ним у повсякденних справах. І це допомогло мені з більшою силою відчувати любов Спасителя, яка приносить мир і спокій серцю. ■

РЕГІОНАЛЬНІ САЙТИ

www.ldschurch.com.ua

www.mormonnews.org.ua